

collecte, die daar uit bijeen gebracht materiaal reeds is gevormd en verder uitgebreid zal worden. En, wie door het lezen van deze regelen mochten worden opgewekt, eenen ontdekkingstocht naar de gallen en hunne bewoners te ondernemen: doet evenzoo. Wie weet hoe belangrijk uwe vondsten zijn! Denkt nooit, al vindt gij verscheidene gallen van eene zelfde soort bij elkaar; ziet, hoe velen zijn er van deze; dat kan dus niets bijzonders zijn. Het zijn immers neerzettingen van insecten, gehuchten, dorpen, steden. Misschien vindt gij verder reizende nooit weer iets, wat op deze gelijk.

Zoo zouden dan velen, het aangename met het nuttige vereenigend, samen werken tot het verkrijgen van meerdere kennis omtrent de gallen en hunne bewoners, die hoe schoon en belangwekkend zij ook mogen zijn, al heel wat schade hebben aangericht. Echter een eerste vereischte om met succes het kwade te kunnen bestrijden is, het in zijnen vollen omvang te kennen.

Leiden.

G. B. C. VAN RHIJN.

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Het kleine Egeltje. — Sedert eenigen tijd heeft zich een egeltje in mijn tuin gevestigd, een jong ding, twee decimeter lang. Hij jaagt vaak overdag, zelfs in den fellen zonneschijn. Laatst ben ik eens een half uurtje met hem meegewandeld, hij sloeg in 't geheel geen acht op mij. Hij dribbelde voort over 't gras, stak overal zijn snuit onder elk bladhoopje en deed zich bij de bijenkorven te goed aan de naar buiten geworpen doode bijtjes. Daarna kreeg hij een groote tuinhommel te pakken, die verschoten zat onder een bladhoopje. Alle hommels houden er nog al van, om af en toe op den dag een kwartiertje of zelfs langer rust te nemen, soms onbeschermt vlak op den grond, maar meestal in 't een of ander schuilhoekje. Het egeltje ging zeer listig te werk. Zoodra hij den hommel had opgeschommeld ging hij snel met zijn voorpootjes op het dier trappen, zoodat het niet kon opvliegen en beduusd raakte. Toen hapte hij toe, maar kreeg misschien toch nog een prik, althans hij liet de hommel vallen en zat een heele poos te kieskauwen, misschien wel om den angel uit zijn verhemelte of tong of tandvleesch te werken. Maar dat weet ik niet zeker; als ik niet benieuwd was geweest naar den afloop der zaak, had ik natuurlijk de egel gepakt en zijn bek onderzocht. Intusschen lag de hommel nog een beetje te spartelen. Na een minuut of wat kwamen de donkere egelpootjes weer op hem neer en nu werd hij voorgoed opgehapt en het kauwen duurde een heele poos. De prik scheen de egel niet gedeerd te hebben. Wellicht is hij voor bijengif ook al even ongevoelig als voor slangengif. Alles met alles is zoo'n egel een dier met nog al zeer gunstige bestaansvoorwaarden. Nu moet ik ook nog eens zien, hoe hij zijn muizen vangt.

JAC. P. TH.

Een allegaartje. — 1e Eenige jaren geleden stond in dit tijdschrift een vraag, wie wel eens kelkblaadjes aan *Corydalis solida* gezien had. Dit voorjaar heb ik honderden bloempjes van deze plant bekeken, ook zeer kleine knopjes, daar de kelkblaadjes heeten spoedig af te vallen. Mijn resultaat is: geen kelkblaadjes te vinden. Wie ontdekt ze nu eens wel?

2e In de schelpentijst (blz. 208 jaarg. XX), kan bijgeschreven worden: *a. Cyprina islandica*. Gevonden op Schiermonnikoog. Een prachtig exemplaar, maar 1 schelp slechts. *b. Cardium norvegicum*, Schiermonnikoog. *c. Lutraria elliptica*. Geheel onbeschadigd. 1 schelpheft. Door mij gevonden op Ameland in 1914.

3e De lezers stellen er misschien belang in te hooren, dat in Waaxens, bij Holwerd, de wijngaardslak, *Helix pomatia* L. voorkomt.

4e Op het eiland Schiermonnikoog was 22, 23 en 24 April l.l. nog geen enkel ei van de Scholekster gevonden. (Zie D. L. N. jaargang XX blz. 441 en verder).

Leeuwarden.

G. A. POSTHUMA.